

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 2/2020
27.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Веска Крстајића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 719/19 од 31.12.2019. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Јагодини – Одељења у Ћуприји III-09 Пр бр. 964/18 од 12.08.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељења у Крагујевцу I-112 Прж 18826/19 од 30.10.2019. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 27.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Јагодини – Одељења у Ћуприји III-09 Пр бр. 964/18 од 12.08.2019. године и пресуда Прекршајног апелационог суда – Одељења у Крагујевцу I-112 Прж 18826/19 од 30.10.2019. године и предмет враћа Прекршајном суду у Јагодини – Одељењу у Ћуприји на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Јагодини – Одељења у Ћуприји III-09 Пр бр. 964/18 од 12.08.2019. године окривљено правно лице "АА" ДОО са седиштем у ... и окривљено одговорно лице у правном лицу ББ из ... оглашени су одговорним због прекршаја из члана 179. став 4. тачка 4) и став 5. и члана 178а став 1. тачка 3) и став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији за које су им утврђене појединачне новчане казне и то за прекршај из тачке 1. изреке пресуде окривљеном правном лицу у износу од 100.000,00 динара, а окривљеном одговорном лицу у правном лицу у износу од 10.000,00 динара; за прекршај из тачке 2. изреке пресуде окривљеном правном лицу у износу од 100.000,00 динара, а окривљеном одговорном лицу у правном лицу у износу од 10.000,00 динара и за прекршај под тачком 3. изреке пресуде окривљеном правном лицу у износу од 100.000,00 динара, а окривљеном одговорном лицу у правном лицу у износу од 10.000,00 динара, па су осуђени на јединствене новчане казне и то: окривљено правно лице у износу од 300.000,00 динара, а окривљено одговорно лице у правном лицу у износу од 30.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, а

обавезани су и на сношење трошкова поступка у износу од по 2.000,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалби бранилаца окривљених, Прекршајни апелациони суд - Одељење у Крагујевцу је пресудом I-112 Прж 18826/19 од 30.10.2019. године одбио жалбе и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених прекршајних пресуда Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима. У захтеву истиче да су судови пропустили да наведу облик виности односно кривице окривљених лица. Наводи да је изреком првостепене прекршајне пресуде радња првог прекршаја који је окривљеним стављен на терет и за коју су осуђени описан на следећи начин: "Зато што се дана 04.07.2016. године нису одазвали на позив пореског инспектора, односно нису одредили лице које ће у њихово име учинити пословну документацију, опрему и материјал доступну инспекторима у контроли, порески обвезник није поступио у складу са одредбом члана 25. став 1. тачка 3. и члана 44. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, односно није се одазвао на позив пореског инспектора и није доставио пословне књиге, пословну документацију и друге исправе на увид пореском инспектору", а радња другог прекршаја на следећи начин: "Зато што дана 04.07.2016. године нису пружили на увид пословну документацију, наиме, закључком број 47-00003/2015-033-023 од 28.06.2016. године, који им је уручен 01.07.2016. године наложено им је да у року од три дана од дана пријема истог, доставе тражену документацију, што окривљени нису учинили до наведеног датума и тиме су поступили супротно одредбама члана 25. став 1. тачка 3) Закона о пореском поступку и пореској администрацији, обзиром да нису доставили књигу евиденције промета и услуга за период контроле на увид пореском инспектору". Указује да је радња извршења првог прекршаја како је то описано нејасна, с обзиром да је наведено да је прекршај учињен 04.07.2016. године, док је у опису другог прекршаја наведено да је закључак од 28.06.2016. године којим је све то наложено окривљеном, њему уручен 01.07.2016. године и наложено му да у року од три дана достави тражену документацију. Дакле, за шта год да су окривљени оглашени одговорним (за први и други прекршај), радња прекршаја је нејасна, јер су окривљени закључак којим је све то наложено примили 01.07.2016. године (како је то наведено за други прекршај) и имали су рок од три дана за поступање, па је у сваком случају прекршај могао бити учињен најраније 05.07.2016. године, а не 04.07.2016. године како се то наводи описом за први и други прекршај. Наводи и да из списка предмета произлази да је подносилац захтева за покретање прекршајног поступка мењао време извршења прекршаја, па тако у иницијалном захтеву није уопште било наведено време извршење прекршаја, а у прецизираном захтеву од 13.01.2017. године наведено је да је прекршај извршен 26.02.2016. до 04.11.2016. године, да би у последњем прецизирању од 14.11.2017. године било наведено да је прекршај учињен 04.07.2016. године. Истиче да из закључка од 28.06.2016. године и описа радњи првог и другог прекршаја, произлази да окривљенима није наложено да ураде оно због чега су оглашени одговорним, односно није им наложено да одреде било какво лице због било чега, нити им је наложено да учине доступним материјал и опрему, нити им је наложено да доставе књигу евиденција промета и услуга. Указује и да су окривљени под тачком 1. и под тачком 2. оглашени одговорним, јер нису поступили по закључку Пореске управе од 28.06.2016. године и прекршај учинили дана 04.07.2016. године, на тај начин што "није доставио пословне књиге, пословну документацију и друге исправе на увид пореском инспектору" (тачка 1. пресуде), односно зато што "није доставио књигу евиденције

промена и услуга за период контроле" (тачка 2. пресуде). Књига евиденције промета и услуга представља пословну књигу, па су окривљени под тачком 1. и под тачком 2. првостепене пресуде два пута оглашени одговорним због истог наводног прекршаја и утврђене су им две казне, само што је под тачком 1. наведено да није доставио "пословне књиге", а под тачком 2. да није доставио "књигу евиденције промета и услуга" (која је такође пословна књига), у исто време и по истом закључку Пореске управе. Произлази да је радња извршења првог и другог прекршаја само другачије формулисана, а реч је о истоветном непоступању окривљених, те се долази до закључка да су окривљени два пута оглашени одговорним за исту радњу прекршаја. Такође из одредаба члана 179. став 4. тачка 4) и став 5. и члана 178а став 1. тачка 3) и став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и описа првог и другог прекршаја који су окривљенима стављени на терет, произлази да је реч о истоветном непоступању окривљених о истоветном прекршају, само другачије формулисаног, за коју радњу су окривљени два пута осуђени. Наводи и да у изреци првостепене пресуде уопште није наведено место извршења прекршаја који се окривљенима ставља на терет што је битан елемент сваког прекршаја. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, укине првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет врати првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде у смислу одредбе члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да су побијане прекршајне пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима којом је прописано да битна повреда одредаба прекршајног поступка која је утицала или је могла да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде или решења постоји и ако пресуда или решење уопште нема разлога или нису наведени разлози о одлучним чињеницама, или су ти разлози потпуно нејасни, или у знатној мери противречни, или ако о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се у разлозима одлуке наводи, о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку, и самих тих исправа или записника, осим у случају из члана 252. став 4. овог закона. Ово стога што је у изреци првостепене прекршајне пресуде наведено да је окривљенима закључком од 28.06.2016. године, који им је (како је наведено у изреци првостепене пресуде) уручен 01.07.2016. године, наложено да у року од три дана поступе по том закључку, па су окривљени непоступањем могли бити у прекршају најраније 05.06.2016. године. Дакле, прекршај који им је стављен на терет није могао бити извршен 04.07.2016. године како је у изреци првостепене пресуде наведено.

Поред тога, основан је и навод захтева да су окривљени два пута оглашени одговорним за исту радњу прекршаја. Ово стога што из изреке првостепене пресуде односно описа првог и другог прекршаја који се окривљенима ставља на терет и одредби члана 179. став 4. тачка 4) и став 5. и члана 178а став 1. тачка 3) и став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, произлази да је реч о истоветном непоступању окривљених (недостављање пословних књига односно недостављање књига евиденција промета и услуга), само друкчије формулисано.

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у

диспозитиву, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 27.02.2020. године, Прзз 2/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић